

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน

พ.ศ. ๒๕๓๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้คณะกรรมการการแพทย์หรือคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง

ข้อ ๒ ให้ลูกจ้างที่ประสงค์จะขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ยื่นคำขอตามแบบที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว ณ สำนักงานประกันสังคมหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์และอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์ และค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพ ไม่เกินสองหมื่นบาท

(๒) ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ไม่เกินสองหมื่นบาท

ข้อ ๔ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์ตามข้อ ๓ (๑) ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าใช้จ่ายทางกายภาพบำบัด ครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท
- (๒) ค่าใช้จ่ายทางอาชีวบำบัด ครั้งละไม่เกินห้าสิบบาท
- (๓) ค่าอวัยวะเทียม หน่วยละไม่เกินอัตราที่ทางราชการกำหนด
- (๔) ค่ากายอุปกรณ์เสริม หน่วยละไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท

ในกรณีที่ลูกจ้างมีความจำเป็นที่จะต้องซ่อมแซมหรือเปลี่ยนอวัยวะเทียม หรือกายอุปกรณ์เสริม ให้คณะกรรมการการแพทย์หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นดังกล่าว

ข้อ ๕ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพตามข้อ ๓ (๑) ให้จ่ายได้เฉพาะที่เป็นการฝึกตามหลักสูตรที่หน่วยงานในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) งานฝึกเตรียมเข้าทำงาน ให้จ่ายได้เฉพาะงานใดงานหนึ่งและไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้
 - ก. งานเครื่องมือกล สี่พันแปดร้อยบาท
 - ข. งานโลหะ สามพันสองร้อยบาท
 - ค. งานไม้เฟอร์นิเจอร์ แกะสลัก ช่างสี แปดพันบาท
 - ง. งานประกอบชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า สามพันสองร้อยบาท
 - จ. งานสำนักงาน สามพันบาท
 - ฉ. งานสิ่งประดิษฐ์ ห้าพันบาท
 - ช. งานซ่อมรถจักรยาน สามพันสองร้อยบาท
- (๒) งานฝึกอาชีพ ให้จ่ายได้เฉพาะงานใดงานหนึ่งและไม่เกินอัตรา ดังต่อไปนี้
 - ก. งานเครื่องมือกล เจ็ดพันสามร้อยบาท
 - ข. งานโลหะแผ่นและสีโลหะ หกพันห้าร้อยบาท
 - ค. งานเชื่อมโลหะ เจ็ดพันแปดร้อยบาท
 - ง. งานเชื่อมมิก สี่พันหกกร้อยยี่สิบบาท
 - จ. งานไม้เฟอร์นิเจอร์ หนึ่งหมื่นหนึ่งพันบาท
 - ฉ. งานไม้ประดิษฐ์ เจ็ดพันห้าร้อยบาท
 - ช. งานเครื่องยนต์เล็ก เจ็ดพันบาท
 - ซ. งานสำนักงาน หนึ่งพันหกกร้อยบาท
 - ณ. งานพิมพ์ดีด หนึ่งพันบาท

ญ. งานพิมพ์	สี่พันสองร้อยบาท
ฎ. งานอิเล็กทรอนิกส์	หนึ่งหมื่นบาท
ฏ. งานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า	สี่พันห้าร้อยบาท
ฐ. งานเครื่องทำ ความเย็นและปรับอากาศ	หกพันห้าร้อยบาท
ฑ. งานตัดเย็บเสื้อผ้า	หกพันบาท
ณ. งานเย็บจักรอุตสาหกรรม	สองพันบาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ประสงค์ บุรณ์พงศ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกี่ยวข้องกับการทำงานตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้